Partea introductivă
2-25074648-12-2-27052025-1
Dosarul nr. 2-11027/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă din numele Elenei Manoil către Andrei Manoil, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 21 mai 2025, avocatul Ion Stegărescu, în numele și în interesele Elenei Manoil, a depus o cerere de chemare în judecată către Andrei Manoil, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la ***** reclamanta s-a căsătorit cu pârâtul Andrei Manoil, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă la nr.*****, de către Oficiul Stării Civile a sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, fiind prima lor căsătorie.

A comunicat că, din căsătoria lor au patru copii minori: *****; *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din *****s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Manoil împotriva Elenei Manoil, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Dreptului Copilului sectorului Buiucani, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori. S-a desfacut căsătoria încheiată între Andrei Manoil și Elena Manoil, la Oficiul Stării Civile a sectorului Rîșcani, mun.Chișinău, cu nr.*****. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

A menționat că, având în vedere că până în prezent, pârâtul a manifestat un total dezinteres față de creșterea și educația copiilor, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate doar reclamantei, consideră că, cel mai rațional ar fi să fie stabilit domiciliul copiilor minori cu mama.

A notat că, mama copiilor minori dispune de condiții materiale suficiente (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.) pentru a le asigura un nivel de trai decent și adecvat, pentru sănătatea și dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală, educarea, învățătura și pregătirea profesională a copiilor, într-un stat European, pe când pârâtul, în acest sens, nu are nimic împotrivă, ca copiii minori să-și stabilească traiul permanent în *****cu mama lor Elena Manoil, căreia, în acest sens, acordându-i dreptul deplin în vederea întreținerii materiale, sănătății,

studiilor și reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minori, în toate organele competente, prin eliberarea declarației cu nr.***** în vederea reîntregirii familiei, deoarece, în conformitate cu prevederile alin.(l) al art.63 al Codului familiei al Republici Moldova, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Astfel, reeșind din cele menționate, solicită stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, inclusiv și acordarea dreptului deplin în vederea reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minori, în toate organele competente, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și peste hotarele țării, prin actul judecătoresc, ca ulterior, să fi prezentat la locul solicitat.

A mai notat că, cât privește încasarea pensei alimentare pentru întreținerea și educarea copiilor minori, întrucât reținând faptul că pârâtul manifestă un dezinteres total față de creșterea și educația copiilor, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate doar reclamantei, în acest sens, a și apărut necesitatea de a formula și o astfel de pretenție privind încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea și educarea copiilor minori, și anume a câte 250,00 euro lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului, or, potrivit art.74 din Codul familiei al Republici Moldova, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

A opinat că, în conformitate cu prevederile art.76 alin. (1) din Codul familiei al Republici Moldova, reținând faptul că pârâtul se eschivează de la întreținerea și educarea copiilor minori, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, într-o sumă bănească fixă, consideră că instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților și de alte circumstanțe importante, după cum, și de dispozițiile art.58 alin.(1) și art.74 alin.(l) din Codul familiei, care în mod expres prevăd că, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Toate aceste dispoziții, se mai regăsesc și în art.18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, potrivit căruia, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, avocatul Ion Stegărescu, în numele și în interesele Elenei Manoil, a solicitat:

- de a stabili domiciliul copiilor minori: *****; *****, cu mama lor, **********
- de a acorda dreptul deplin cet. ***** născută la ***** în vederea reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minori, *****; *****, în toate organele competente, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și peste hotarele țării;
- de a încasa din contul lui Andrei Manoil, în beneficiul Elenei Manoil, pensia alimentară pentru copiii minori: *****; *****, a câte 250,00 euro, lunar, pentru fiecare copiil, până la atingerea majoratului;
- a încasa din contul lui Andrei Manoil, în benificiul Elenei Manoil, a tuturor cheltuielilor de judecată, pe care le va suporta în acest proces.

La 10 octombrie 2025, prin intermediul cancelariei instanței de judecată, reprezentantul părții pârâte, avocata Natalia Moloșag, în baza mandatului nr.***** a depus referință (f. d. 108-110).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul părții reclamante, avocatul Ion Stegărescu, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul părții pârâte, avocata Natalia Moloșag, a recunoscut acțiunea parțial.

În ședința de judecată, intervenientul accesoriu DPDC Centru nu s-a prezentat, însă prin cererea înregistrată, la 11.07.2023, a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f. d. 85).

Motivare

Audiind participanții la proces, cercetând și analizând materialele dosarului, instanța de judecată conchide admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art.3 alin.(1) din Convenţia cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Potrivit art.18 alin.(1) din Convenție, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, instanța reține că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au participat la rectificarea acesteia.

În şedinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine că, la părinții Andrei Manoil și ***** la ********** s-a născut copilul *****la ***** s-a născut copilul ***** la *****s-a născut copilul ***** la ***** s-a născut copilul ***** fapt confirmat prin certificatele de naştere (f. d. 13, 14, 15, 16).

Din materialele cauzei rezultă că, conform certificatului de divorț ***** eliberat la *****, de Agenția Servicii Publice, căsătoria lui Andrei Manoil și Elena Manoil a fost desfăcută la 2***** la Judecătoria Chișinău, sediul Centru (f. d. 10).

Potrivit art. 51 alin. alin. (2), (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea

părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu bunei, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În conformitate cu art. 63 alin. alin. (2) (3), (4), (5) din Codul familiei, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Art. 16 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, prevede că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori: *****; *****, cu mama Elena Manoil.

Prin urmare, având în vedere faptul că, reprezentantul pârâtului în ședința de judecată a comunicat că pârâtul recunoaște cerința reclamantei cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori cu mama ***** ținând cont de prevederile art.131 alin. (4), (7) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a determina domiciliul copiilor minori *****; *****, cu mama Elena Manoil.

În continuare, cu referire la cerința de a acorda dreptul deplin cet. Elena Manoil în vederea reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minorii, în toate organele competente, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și peste hotarele țării, instanța reține următoarele.

Prin prisma art. 1 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09.11.1994, cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente. Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie.

În temeiul art. 1 alin. (4) al aceleași Legi, în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.

La caz, potrivit declarației din 03 septembrie 2024, nr.2-12942, întocmită și autentificată de notarul ***** se atestă că Andrei Manoil consimte ca copiii minori, să plece multiplu tur-

retur peste hotarele*****, Republicii Moldova în toate țările Europei, în vizită/la odihnă/în călătorie, în 03.09.2024-03.09.2027, însoțiți de mama, *****, cetățean al*****, născut(ă) la ***** ceea ce și semnează (f. d. 74).

Potrivit declarației din 03 septembrie 2024, nr.2-12943, întocmită și autentificată de notarul ***** se atestă că Andrei Manoil, cetățean al*****, CNP*****domiciliul în ***** cartea de identitate seria VS nr.*****emisă de S***** declară că este de acord, ca copiii minori, M***** cetățean al*****, născut la ***** CNP *****, ********** cetățean al*****, născut la *****, CNP ***** *****. cetățean al*****, născut la***** CNP *****și *****, cetățean al*****, născut la *****. CNP *****, să-și stabilească traiul permanent în *****cu mama, *****, în vederea reîntregirii familiei, cât și să călătorească tur-retur împreună cu mama în ***** (f. d. 75).

La fel, potrivit declarației din 03 septembrie 2024, nr.2-12943, întocmită și autentificată de notarul ***** se atestă că Andrei Manoil îi acordă mamei copiilor drepturi depline în vederea întreținerii materiale, sănătății, studiilor și reprezentării drepturilor și intereselor copiii minori, M***** cetățean al*****. născut la *****. CNP *****, ***** cetățean al*****, născut la *****, CNP ***** *****, cetățean al*****, născut la***** CNP *****și *****, cetățean al*****, născut la *****, CNP *****, în toate organele competente, ceea ce și a semnat.

Astfel, instanța constată că, potrivit declarațiilor din 03 septembrie 2024, tatăl firesc al copiilor minori Andrei Manoil și-a exprimat acordul și a permis plecarea copiilor minori peste hotarele țării pentru domiciliere, să-și stabilească traiul permanent în *****cu mama, cât și i-a acordat ultimei drepturi depline în vederea întreținerii materiale, sănătății, studiilor și reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minori în toate organele competente.

Realmente, instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții-pârâte, precum că nu este un părinte absent și nici neglijent, iar acordarea unei exclusivități totale a drepturilor ar echivala cu o limitare a drepturilor sale părintești, ceea ce legea nu permite în lipsa unor motive grave și în condițiile expres prevăzute de lege.

Prin urmare, conducându-se de prevederile legale ce guvernează prezentul litigiu, instanța va respinge ca fiind nefondată, cerința de a acorda dreptul deplin cet. Elena Manoil în vederea reprezentării drepturilor și intereselor copiilor minorii, în toate organele competente, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și peste hotarele țării, or, potrivit art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.

Potrivit art. 97 din Codul familiei, în lipsa unui acord referitor la întreţinere, membrii familiei menţionaţi la art.74-91 pot porni în instanţa judecătorească o acţiune privind încasarea pensiei respective, *chiar şi în cazul când aceasta se plăteşte benevol*.

Art. 75 alin. (1) din Codul familiei, stabileşte că, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Conform art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform informației statistice a Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru anul 2025, în orașele mari, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani este de 3470,40 lei.

Instanța de judecată notează că, minimul de existență, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, în sumă de 3470,40 lei, stabilit de Biroul Național de Statistică, reprezintă minimul de existență și nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă.

De alt fel, minimul de existență reprezintă volumul minimal de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerii viabilității omului, iar informaţia Biroului Naţional de Statistică în acest sens, este doar cu titlu de informare, și nu obligatorie. Un copil are nevoie şi are şi dreptul să beneficieze de o creştere în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, iar condiţiile se asigură de către părinţi.

Pe de altă parte stabilirea pensiei pentru întreţinerea copiilori minori, reieşind din minimul de existenţă, vine în contradicţie cu Convenţia cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, potrivit căreia, răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

În speță, instanța de judecată constată că, de întreținerea și creșterea copiiilori minori se ocupă reclamanta ***** fapt confirmat prin înscrisurile prezentate. Deci, părintele cu care locuiește copilul își execută nu doar obligațiile de întreținere materială a copilului, ci și obligațiile ce țin de educația, creșterea și îngrijirea zilnică a copilului minor.

Respectiv, celălalt părinte, care nu participă nici la întreținere, nici la creșterea și nici la educarea copilului, contribuie la toate acestea, lunar prin aport financiar.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei a susținut că pârâtul are posibilitatea financiară pentru a întreține copiii minori și de a achita a câte 250 euro, lunar, pentru fiecare copil, iar reprezentantul pârâții pârâte a comunicat că suma dată este nejustificată și contravine principiului proporționalității cu veniturile reale ale pârâtului, în contextul în care acesta este angajat în câmpul muncii și are un salariu lunar în mărime de 8000 lei.

Față de acest raționament, instanța reține că, la materialele cauzei pe de o parte se regăsește informația din care se atestă că pârâtul deține un salariu de 8000 lei lunar, fiind angajat la S***** (f. d. 113), iar pe de altă parte se regăsește informația că acesta este asociatul/fondatorul (50%) al S***** (f. d. 194), astfel, instanţa de judecată ținând cont de prevederile art. 76 alin. (1) din Codul famileiei, va stabili cuantumul pensiei de întreținere pentru copiii minori, într-o sumă bănească fixă.

De asemenea, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanţa de judecată va ţine cont în deplină măsură atât de starea materială şi familială a părţilor, cât şi de alte circumstanţe importante, păstrând concomitent şi nivelul anterior de asigurare atât a minorilor, cât şi a părinților acestora.

Instanţa de judecată, ***călăuzindu-se de principiul interesului superior al copilului***, ţinând cont de faptul că, răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând parinţilor, aceştia avand obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi indeplini obligaţiile faţă de copil, ţinând cont de faptul că, **părinţii au îndatorirea de a creşte copilul în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin**, judecând în echitate, conchide de a încasa de la Andrei Manoil, c/p ***** în beneficiul Elenei Manoil, c/p ***** pensia pentru întreținerea copiilor minori *****anul nașterii ***** ***** anul nașterii *****, ***** anul nașterii ***** și ***** anul nașterii *****, în sumă bănească fixă în mărime de 3000 (trei mii) lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată - 21.05.2025 și până la atingerea majoratului copiilor.

Aici, instanța notează că, *părintele are îndatorirea să contribuie la întreţinerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităţilor copilului, obligaţie ce îl impune să desfăşoare activitate de muncă, cât şi să opteze pentru locuri de muncă cu condiţii salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure tuturor copiilor, un nivel de trai adecvat şi suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.*

În conformitate cu prevederile art. 256 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, urmează a fi executată imediat hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata pensiei de întreținere.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art.94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Subsecvent, instanţa de judecată notează că, Elena Manoil, în conformitate cu art. 85 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, este scutită de la plata taxei de stat la depunerea acţiunii de încasare a pensiei de întreţinere.

Ținând cont de prevederile art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată conchide că, de la Andrei Manoil, în bugetul de stat, urmează să se încaseze taxa de stat în mărime de 4869,97 lei, pentru pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În continuare, conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.

Totodată, potrivit art. 96 alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În litigiul respectiv, Elena Manoil a suportat cheltuieli legate de plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 800 lei (f. d. 2), taxa de timbru în sumă de 200 lei (f. d. 3) și a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Ion Stegărescu (f. d. 4), pentru care a achitat suma de 9755,00 lei, fapt ce se confirmă prin bonul de plată seria PL nr. 915591 din 12.04.2025, cât și în sumă de 3380,00 cu titlu de cheltuieli de traduceri (f. d. 76).

Potrivit practicii CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabile şi să nu constituie sume excesive.

Având în vedere criteriile de apreciere a cheltuielilor pentru asistenţă juridică desprinse din jurisprudenţa CEDO, instanţa de judecată califică cheltuielile solicitate de către reclamanta Elena Manoil *ca reale* (confirmate prin bonul de plată), *necesare* (având în vedere faptul că utilitatea acestora nu provoacă dubii instanţei de judecată şi ţinând cont de importanţa cazului pentru reclamantă și copiii minori în interesele cărora a fost depusă acțiunea) şi *rezonabile*, la determinarea cuantumului cheltuielilor de asistentă juridică fiind luate în calcul şi Recomandările privind cuantumul onorariilor și compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobate prin decizia Consiliului Uniunii Avocaţilor.

Astfel, raportând prevederile normelor legale sus-citate la circumstanțele constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la Andrei Manoil, în beneficiul Elenei Manoil, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 800 lei, taxă de timbru în mărime de 200 lei, cheltuielile pentru traducerea actelor în mărime totală de 3380,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 9755,00 lei suportate în prezenta cauză ca fiind reale, necesare şi rezonabile.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se stabilește domiciliul copiilor minori *****anul nașterii ***** ***** anul nașterii *****, ***** anul nașterii ***** și ***** anul nașterii *****, cu mama ***** născută la ***** c/p*****

Se încasează de la Andrei Manoil, c/p ***** în beneficiul Elenei Manoil, c/p ***** pensia pentru întreținerea copiilor minori *****anul nașterii ***** ***** anul nașterii *****, ***** anul nașterii ***** și ***** anul nașterii *****, în sumă bănească fixă în mărime de 3000 (trei

mii) lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată - 21.05.2025 și până la atingerea majoratului copiilor.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori se execută imediat.

Se încasează de la Andrei Manoil, c/p ***** în beneficiul Elenei Manoil, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 800 (opt sute) lei, taxă de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 9755,00 (nouă mii șapte sute cincizeci și cinci,00) lei și cheltuielile pentru traducerea actelor în mărime totală de 3380,00 (trei mii trei sute optzeci,00) lei.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Andrei Manoil, c/p ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 4869,97 (patru mii opt sute șaizeci și nouă,97) lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Cușnir